Et pots posar en contacte
amb nosaltres als
C.S.A Can Vies i Hamsa.
O trucant al tlf/fax:
93 442 62 53
e.mail- burxa@mail.com

LA BURXA ★

núm. 19
Octubre de 1999
1.500 exemplars

Butlletí contra-informatiu de la vila de Sants.

BARÇA 2000 O EL PARADIGMA D'UNA BARBARITAT URBANISTICA

El veïnat es volca per impedir la construcció del centre lúdic-comercial

A principis de maig del present any, l'organització i la mobilització d'un grup de veïns i veïnes de Les Corts van fer sortir a la llum pública el Projecte Barça 2000; l'Ajuntament de la ciutat havia aprovat provisionalment el Pla Especial que permetia la realització del projecte. Aquest fet va provocar la convocatòria d'una assemblea informativa a la Parròquia de Sant Ramon a la que van participar unes 250 persones i on es va presentar una plataforma opositora al Barça 2000, formada bàsicament per associacions de veïns i veïnes com les de Zona Universitària, Camp Nou, Les Corts, Collblanc-La Torrassa i, més endavant, la de Pubilla Casas, a més de certes entitats de la zona. La conclusió va ser contundent: calia aturar el faraònic Barça 2000, rebatejat per alguns com a "nuñezlàndia".

LA IDEA.

L'esmentat projecte preveu la creació d'un immens centre comercial, lúdic i de serveis en els terrenys que el F.C.Barcelona té al voltant del Camp Nou, i que ocuparia uns 110.000 m2 de superfície-planta, però que a efectes pràctics, afegint-ne els pàrquings i els diferents nivells, arribaran als 400.000 m2 d'espai dedicat a úsos totalment aliens als esportius, . L'actuació pilar del projecte seria la construcció d'un edifici-sòcol de 20 metres d'alçària (dos pisos) que s'ex-

(continua a la pàg 3)

EL CORRELLENGUA COL·LABORA AMB LES ESCOLES DE LA CATALUNYA NORD

El Correllengua organitzat per la CAL (Coordinadora d'Associacions per la LLengua Catalana) arribarà al barri de Sants el proper dissabte 2 d'octubre. L'acte se centrarà en la Xarxa d'Escoles Bressola i Arrels, de la Catalunya Nord. Aquestes escoles tenen greus problemes econòmics, que es tradueixen en grans mancances de material. Bressola i Arrels no només resten oblidades pel govern francès, que no les subvenciona, sinó que, a més, l'Ajuntament de Barcelona té aprovada desde fa tres anys una subvenció de 500.000 ptes. anuals que encara no ha pagat. Davant d'aquesta situació la

(continua a la pàg 2)

NO AL TANCAMENT DEL PARC DE BOMBERS

L'Ajuntament fixa com a data del tancament el dia 1 d'octubre

Pancarta reclamant els bombers al barri del Poble Sec.

La Plataforma Unitària, integrada entre d'altres per associacions veïnals i sindicals, va organitzar una manifestació contra el tancament el passat 23 de setembre que acabà a la plaça de Sant Jaume. Aprofitant l'acte d'inauguració de les festes de la Mercè, els i les manifestants van fer sentir les seves propestes a tota la comitiva municipal impedint així la lectura del pregó.. Tanmateix, el dia 16 de setembre una altra manifestació contra el tancament del parc va recorrer els carrers, plens de pancartes i cartells de suport, del Paral.lel. I les mobilitzacions continuaran per tal d'aturar el projecte de reetructuració. Aquest projecte forma part del Plà Director, redactat el 1.996, que preveu limitar el nombre de parcs de Barcelona (dels set actuals a només quatre) així com reduïr el nombre d'efectius.

(continua a la pàg 2)

MÉS SOBRE CAN BATLLÓ

Ara que sembla que s'hagi acabat el primer cicle de Can Batlló, s'estàn presentant les al.legacions sobre el projecte que ha presentat l'Ajuntament de Barcelona en resposta del requeriment públic fet per les entitats de la Bordeta i algunes de Sants. Aquesta història va començar el juny de 1996 quan un centenar de veïns/veïnes de la Bordeta van proclamar, després d'una assamblea maratoriana, que havia començat l'etapa final de Can Batlló, tot denunciant l'especulació política i social que s'hi feia (aquest terreny era tema de bescanvi polític, inclús veïnal: s'hi feien esments, estudis, anàlisis, avantprojectes... que no conduïen enlloc, sobretot per la manca d'objectius de qui els emetien).

En aquesta etapa d'al.legacions individuals i de grups, la Comissió de veïns/veïnes de la Bordeta i la AAVV Rambla Bordeta van demanar durant una reunió amb els tècnics i l'equip de govern del Districte que, una vegada estudiades les al.legacions, s'informés tohom que hi

(continua a la pàg 2)

LA BURXA

editorial

Després de publicar a La Burxa número 18 l'article "El Districte s'enfronta al moviment veïnal", hem rebut una carta firmada per Jordi Clausell (President del Secretariat d'Entitats) desmentint part de l'article esmentat. També hem sabut d'una proposta dins la Coordinadora d'Urbanisme de respondre l'article, que no totes les entitats han volgut signar i que, per tant, no és oficial (finalment el Centre Social de Sants ens ha fet arribar una carta amb les seves raons per no subscriure el comunicat de la Coordinadora d'Urbanisme). Per raons d'espai, i per evitar magnificar aquesta polèmica, aquí tant sols publiquem la carta de Jordi Clausell, però si algú/na altre/a lector/a la vol llegir, ens pot escriure i nosaltres li enviarem la còpia de les altres dues cartes.

«Senyors/es
Al número 18, corresponent al mes de setembre de 1999, del butlletí La Burxa apareix un article que porta com a títol "El Districte s'enfronta al moviment veïnal" en el qual es fa esment de l'admissió amb veu i vot de l'entitat Amics de la Bordeta dins del Secretariat d'Entitats. En aquest article, a més, es parla d'aquesta entitat com: "...una associació fantasma formada per dues persones visibles...". Desconeixem en què es basen aquestes afirmacions, tot i que volem reivindicar el dret de tots/es els/les veïns/es a organitzar-se per tirar endavant projectes i fer realitat il.lusions compartides. Demanem un respecte per a tots/es ells/es, encara que no es comparteixin les seves opinions. Seria bo que l'anonimat de les persones que fan aquestes crítiques es desvetllés per tal d'argumentar obertament i amb voluntat de diàleg conflictes que tenen un rerafons aliè al veïnat, i que en res ajuden a construir una societat més democràtica i participativa.
En la darrera Assemblea General del Secretariat d'Entitats, celebrada el passat 1 de juny i en la qual van participar 99 entitats, a més d'Amics de la Bordeta també van ingressar dins del Secretariat les entitats següents:
(Aquí segueix un llistat de 23 associacions que creiem que no fa falta reproduir)
Tots aquests nous col.lectius són una mostra fefaent de la vitalitat associativa d'uns barris oberts i plurals on la relació de confiança i treball és la base de tot el voluntariat que hi participa.
Com sempre restem a la seva disposició
Jordi Clausell i Subirats
President del Secretariat d'Entitats de Sants,Hostafrancs i la Bordeta..»

Ara, com a redacció de La Burxa considerem important expresar la nostra opinió: En primer lloc, des d'aquest butlletí no pretenem interferir ni criticar les formes de funcionar, ni del Secretariat d'Entitats ni de la Coordinadora d'Urbanisme, ja que això seria feina, en cas de ser necessària, de la gent que hi està integrada. No pretenem faltar al respecte ni atacar ningú per les seves idees ni la seva "adscripció política". Ni tant sols posar en dubte les "mostres fefaents de la vitalitat associativa" de la vila, de la que, creiem, formem part encara que no participem en aquestes institucions.
Però ens sembla que arribats a aquest punt ens podríem deixar estar de realitats virtuals, ja que aquests barris són força petits i la gent que partícipem a la seva vida associativa ja ens coneixem suficient, com per poder dir les coses pel seu nom. I trobem realment escandalós i perillós per la pluralitat i les llibertats democràtiques tan reivindicades que el partit polític governant (PSC-PSOE) tracti de desprestigiar i criminalitzar el moviment veïnal que no està domesticat a base de crear associacions fantasmes (i no cal dissimular tant que tothom sabem com i per què es fan aquestes coses), fer acusacions falses (incloent-hi delictes) i utilitzant les suvbencions públiques de forma partidista, tractant de restar la representativitat tant durament aconseguida lluitant al carrer.
I encara és més perillós que la resta de la vida associativa no surti en defensa de les entitats atacades, sinó que passivament hi col.labori amb el seu silenci; comprومentent, així, l'escassa autonomia que la societat civil encara té respecte el poder de les institucions, i només es digni a obrir la boca quan algú denuncia aquest silenci. Sincerament, esperem poder llegir al proper Informatiu, desenes de cartes de solidaritat amb les associacions i persones difamades.

Redacció de La Burxa

DENEGADA L'AUDIÈNCIA PÚBLICA

(vé de la portada)

hagués participat a través d'una Audiència pública. La resposta del regidor Pere Alcober va ser contundent: va deixar ben clar que "ni hablar" d'una Audiència sobre Can Batlló, al.legant problemes de protocol, burocràcia i altres coses, totes elles inversemblants i ben difícils d'entendre. Significa això que ha tornat la por? Per què una Aundiència pública ha de ser rebutjada amb tanta força? És que no creuen en el poble ? (ara, quan demanen la participació pel canvi polític sí que som importants). El que és evident és que no es vol compartir un afer tan sencill com és la recuperació d'un terreny per a la col.lectivitat.

EL CORRELLENGUA AMB LES ESCOLES DE CATALUNYA NORD

(vé de la portada)

CAL de Sants, Hostrafancs i la Bordeta va demanar una subvenció al Districte, el qual la va denegar. De manera que la CAL va decidir enviar una carta a cinc escoles del barri: Barrufet, Joan Pelegrí, Proa, Sant Medir i Gallarda, per tal que es solidaritzessin amb les escoles infantils de la Catalunya Nord, aportant material com ara contes, diccionaris, mapes comarcals, revistes, biografies de gent catalana... Dins el marc del Correllengua, es llegirà un manifest a càrrec de Miquel Porter i Moix, sindicalista i professor d'universitat, i després s'entregarà el material recollit per les escoles del barri a un representant de les escoles Bressola. El Correllengua va nèixer a València pel reconeixement de la unitat de la llengua catalana i per fomentar el seu ús social als Països Catalans. La torxa del Correllengua es va encendre l'11 de setembre a Perpinyà i arribarà el 9 d'octubre a València (s'està preparant la sortida d'un autocar des de Sants).

TREBALLADORS/ES DE RENFE EN VAGA

Durant 30 minuts van passar a l'acció directa tallant les vies

SANTS-ESTACIÓ- El passat divendres 17 de setembre, els treballadors i les treballadores de la RENFE van convocar una jornada de vaga. L'objectiu de la convocatòria era protestar contra el bloqueig del conveni col.lectiu, que esta duent a una congelació dels seus des de fa temps. La jornada de protesta va ser seguida, aproximadament, per prop d'un 80% dels treballadors i les treballadores. Cal ressaltar però, que en aquest tipus de protestes plantejades dins del sector públic, el Govern instaura uns serveis mínims que miniminitzen la repercussió pública i mediàtica de la vaga i, en conseqüència, es perd gran part de la intencionalitat a l'hora de fer-la. Davant d'aquest panorama, cap el migdia del passat dia 17, membres de la CGT i la SEMAF, van proposar de fer un tall de les vies que passen per Sants-Estació. El tall de les vies, en el qual hi van participar unes 200 persones, va durar uns 30 minuts durant els quals no va entrar ni sortir cap tren a la ciutat.

LA CLAUSURA AFECTARÀ DIVERSOS BARRIS

(vé de la portada)

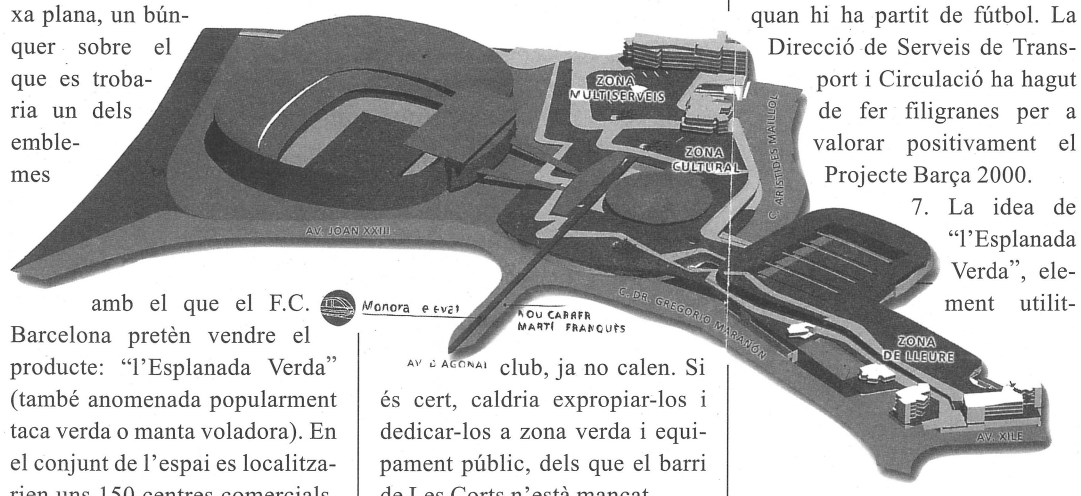
L'Administració al.lega que el tancament del parc del Poble Sec (primer parc afectat pel Plà) permetrà millorar la xarxa viària alhora que facilitarà l'obertura d'un nou equipament a la Vall d'Hebrón a costa del trasllat de la part de la plantilla que no es vegi afectada per la reducció de personal. La Plataforma Unitària s'oposa al Plà perque no s'han tingut en compte critèris com el nombre d'habitants, l'antiguitat dels edificis, grans sinistres, focs simultanis... El tancament del parc deixaria en situació de risc els barris del Poble Sec, Sants, Hostafrancs, La Bordeta, Sant Antoni, Font de la Guatlla, El Raval i La Barceloneta perque tota aquesta zona passaria a dependre del parc de l'Eixample.

EL VEÏNAT S'OPOSA FRONTALMENT AL PROJECTE

S'han convocat diversos actes de protesta contra les intencions del Barça i l'Ajuntament

(vé de la portada)

tendria per gairebé el 100% de la superfície, i que es dividiria en dues parts, una a l'entorn del Camp Nou, i l'altra al darrera del Mini-estadi, que quedaria enfonsat enmig del singular edifici, anomenat "Parc del Barça". Aquesta separació es salvaria amb la creació d'un edifici-pont de 3.600 m2 que cobriria part de l'Avinguda Arístide Maillol. A més, es construirien varis edificis de fins a set plantes; excloent aquests, l'aparença general s'aproparia a la d'una immensa caixa plana, un búnquer sobre el que es trobaria un dels emblemes amb el que el F.C. Barcelona pretèn vendre el producte: "l'Esplanada Verda" (també anomenada popularment taca verda o manta voladora). En el conjunt de l'espai es localitzarien uns 150 centres comercials, uns 50 restaurants, 28 cinemes, una zona d'espectacles audiovisuals, estudis de TV, exposició de productes, servei d'esponsors, agències de viatges, tres museus i quatre pavellons temàtics de l'espectacle esportiu. Es calcula que 26.500 persones visitarien diàriament el complexe, i uns 7.200.000 cada any (el doble que Port Aventura).

L'OPOSICIÓ AL PROJECTE

Un cop aprovat el projecte per part de l'Ajuntament, els raonaments contraris al mostruós projecte no van tardar en sorgir, i des de diferents sectors, com el veïnal o el professional, han anat apareixent veus que desaconsellen la seva realització. Alguns dels motius que impulsen aquesta oposició són els següents:

1. El Barça 2000 suposa una modificació radical de l'orientació de les instalacions, que passen de tenir un ús esportiu a un ús clarament especulatiu. S'eliminen nou camps esportius per al fútbol base perquè, segons el club, ja no calen. Si és cert, caldria expropiar-los i dedicar-los a zona verda i equipament públic, dels que el barri de Les Corts n'està mancat.

2. El Pla Especial no respecta la vigent normativa urbanística; per exemple, l'article 217 diu que projectes com el que ens ocupa han d'integrar-se "en el sector on s'ubica, ajustant-se a les necessitats funcionals de l'equipament i al paisatge i a les condicions ambientals".

3. La idea planteja una ocupació i una edificabilitat abusiva. Les propietats del F.C.Barcelona sumen 196.000 m2, dels que 77.000 m2 (un 40%) estan actualment edificats. Amb el Barça 2000, aquesta xifra s'ampliaria a 191.000 m2 (un 98%).

4. És obvi, doncs, plantejar él negatiu impacte que el Barça 2000 tindrà en tot el barri, ja sigui en les condicions ambientals (contaminació acústica, sortides de fum, cotxes) com en un entorn urbà compost per habitatges, la universitat i petits comerços.

5. També cal esmentar l'imprevisible impacte sobre el trànsit de la zona, que ja ara pateix un col.lapse important, sobretot quan hi ha partit de fútbol. La Direcció de Serveis de Transport i Circulació ha hagut de fer filigranes per a valorar positivament el Projecte Barça 2000.

7. La idea de "l'Esplanada Verda", element utilitzat per F.C. Barcelona per a defensar el projecte, es considerat per certs especialistes com una gran fal.làcia. Inclús Parc i Jardins ha rebutjat el fet que es consideri zona verda.

LES REACCIONS.

Entorn a aquests arguments, s'ha anat gestant un consistent eix opositor. El moviment veïnal de la zona no va tardar en mobilitzar-se per a fer pública la seva disconformitat. A la primera assemblea informativa l'han acompanyada tres més, sempre amb el ple suport de la Federació d'Associacions de Veïnes i Veïns (FAVB). Ja en els primers escrits quedava ben palesa la negativa a "suportar una gran operació comercial privada camuflada sota un oferiment d'equipament lúdic per la ciutat". El carrer també ha estat l'escenari del rebuig al projecte; s'han realitzat dues concentracions. El passat 16 de setembre unes mil persones segons la premsa, van recòrrer varis carrers de les Corts fins a la Seu del Districte. A la manifestació s'hi van afegir veïns de la Barceloneta amb una pancarta que deïa "solidaritat amb la Barceloneta, fora Maremagnums". Per una altra banda, tant el club com l'ajuntament han rebut fortes crítiques d'arquitectes i urbanistes. El mes de juliol, 23 reconeguts professionals van presentar un manifest d'oposició des del que atacaven el pla especial Barça 2000. En ell dubtaven de la legalitat dels propòsits del club, al mateix temps que denunciaven la deformació que fins a extrems insospitats patiria la ciutat si es duguès a terme la idea inicial. Mentrestant, l'opinió de l'altre bàndol resulta il.lustrativa: en Clos opina que el Barça 2000 serà una solució a un problema urbà, i en Núñez diu que com que el PSC va guanyar les últimes eleccions a Les Corts, i aquest és l'únic partit que dóna suport al seu propòsit, la gent ha d'acceptar els resultats, ja que sinó, no s'entendria la utilitat de les votacions.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

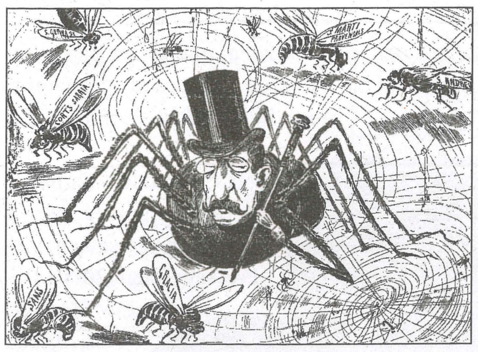
Nom o col.lectiu/associació/etc ....
Adreça...
Població...
Codi postal ....
Telèfon ....

Per tal de mantenir la nostra independència editorial, des de LA BURXA optem per no acceptar subvencions institucionals. Desitgem ser un projecte de contra-informació autònom i autogestionat, confiem per tant únicament amb els nostres/vostres propis mitjans, Per poder donar continuïtat al butlletí et proposem que el recolzis econòmicament amb la subscripció a 12 números, així, a més, no et perds cap número. Per tal de col.laborar en l'edició i en la compra dels segells pel teu/vostre enviament fes-nos arribar 1000 ptes i la butlleta amb les dades complimentades al C.S.A. Can Vies (C/ Jocs Florals, 42. 08014 Sants) d'aquesta manera t'arribarà el butlletí cada mes a casa.

CRÒNIQUES DE LA LLUITA SOCIAL AL BARRI

6.- 1883-1897 L'agregació de Sants a Barcelona

Entre el 1883 i el 1897 succeïren tota una serie de fets referents a l'annexió de la vila de Sants amb Barcelona. Quina rellevància va tenir entre els i les vilatans/es? Va repercutir en la vida qüotidiana? Qui veritablement va motivar el fet? De respostes n'hi ha per a tots els gustos... tot i això ens ha semblat interessant destacar aquest fet històric, ja que emmarcat en altres fets d'aquells anys, expliquen una mica com ha anat creixent Sants fins avui en dia. Tot sembla arrancar el 1854, quan l'Ajuntament aconseguia poder enderrocar totes les muralles que envoltaven la ciutat després de demanar-ho repetidament al governador. D'aquesta manera ja plantejaven els governants com expandir la ciutat i es presentà un concurs municipal. El projecte guanyador va ser el de Rovira i Trias, tot i que un decret des de Madrid indicava que el projecte a realitzar seria el d'Ildefons Cerdà. Mentre d'altres volien indepentditzar-se, com Hostafrancs, que l'any 1867 intentava segregar-se de Barcelona. Els anys anaven passant i, el 1876, el governador instava als pobles que estaven compresos dins els 6 Kms. de radi de Barcelona a posicionar-se sobre la conveniència de ser agregats, però els ajuntaments dels municipis afectats redactaren un manifest raonant la seva posici'ó contrària. Entre el 1860 i finals de la dècada dels 80, Sants creixia molt ràpidament. L'existència del Vapor Vell, l'Espanya Industrial i la nova construcció el 1878 de la fàbrica de Can Batlló van generar que durant aquests anys es produís el moment de màxima construcció d'habitatges i de densificació, potser massa accelarada. El gran volum de persones que treballaven en les diferents fàbriques van fer arrancar, als anys 70, espais d'esbarjo i culturals on trobar-se, com La Família Obrera de Sants o l'Ateneu de Sants o, fins i tot ,petites cooperatives com la Unión Obrera de Sants o La Nueva. El lligam amb Barcelona cada vegada era més seriós: el 1875 engega el tramvia de cavalls que unia la vila amb la Rambla barcelonina i tres anys després es col.locava enllumenat públic a gas, fet que generà al cap de poc temps avalots en protesta del mal funcionament. Arribat el 1883, l'ajuntament de Sants decideix agregar-se a Barcelona. Malgrat tot, l'any següent, davant del descontentament popular i d'un recurs presentat per veïnat antiagregacionista i vinculat al republicanisme, el mateix ajuntament se'n desdiu tot al.legant que els i les habitants no havien estat consultats/des. Aquell mateix any, la Gran Via s'obre posant el suposat futur Eixample a les portes de Sants. De totes formes, mentre Sants duplicava el seu espai, l'Eixample sols creixia en menys d'un 10% respecte el projectat. Pocs anys després, els rebomboris tornen perquè l'ajuntament de Barcelona pressiona: davant l'amenaça, el 1889 hi va haver manifestacions antiagregacionistes, una de les quals va aplegar 40.000 veïns i veïnes de diferents viles davant la seu del Govern Civil. A més de l'existència d'un rebuig popular a l'agregació, aquest fet generava polèmica entre les classes benestants. D'una banda a qui preocupava realment era als cacics de cada vila, ja que si es perdia la independència perdien el poder i, d'altra banda, als grans industrials els interessava l'annexió. A Sants els regidors eren majoritàriament favorables a l'annexió i només frenava el procés una viva campanya dels i les habitants. A partir dels anys 90, l'ajuntament de Sants va començar a col.laborar amb el de Barcelona en qüestions de planificació urbanística, mentre la Marina de Sants era l'objectiu principal per part del de Barcelona. Entre estira i arronsses, el govern de Madrid anunciava amb un reial decret firmat per la reina Maria Cristina l'any 1897 l'annexió de Sants a Barcelona juntament amb les Corts, Sant Gervasi de Cassoles, Gràcia, Sant Andreu del Palomar i Sant Martí de Provençals que també perderen la independència.

La aranya barcelonina/ sas telas va preparant,/ per poguer cassarne prompte/ totes les moscas del pla.
dibuix i text aparegut el juny de 1892 al periodic "La Tramontana"

EXPEDIENT X

ELS SET FANALS DE JOCS FLORALS

Sí, ja sé que sona una mica poètic, però avui parlarem d'aquests set fanals. Després de la costosa i leeeenta remodelació del carrer Jocs Florals, on es van arreglar totes le voreres i es va construir una placeta a l'encreuament amb el carrer Finlàndia, ens trobem amb que els fanals d'aquesta part no funcionen. Set fanals preciosos, set fanals de disseny barceloní postolímpic, set fanals de tecnologia d'avantguarda, set fanals que no funcionen. Fins fa ben poc, no en funcionava cap i ara es veu que només en van tres, els que donen al carrer (els que il.luminen la placeta, encara no). Abans de les eleccions, les obres van ser inaugurades "oficialíssimament" i amb molt de "boato" per part de les nostres "estimades" autoritats amb la clara intenció d'escurar algun vot del veïnat però, una vegada passat tot, ningú se'n recorda de donar-li a l'interruptor per a què s'encenguin els fanals de nit . Per què? L'eterna pregunta.......... És un pla d'estalvi d'energia que el nostre ecològic ajuntament ha posat en marxa? Són elements escultòrics d'avantguarda i no fanals com nosaltres pensavem?. Volen donar un aire més íntim al parc per així facilitar les relacions interpersonals de la gent del barri? Segurament no. És més del mateix i plou sobre mullat: l'ajuntament ens ven una moto i, una vegada passades les eleccions, la moto no té rodes.

Carta Oberta...

Nou espai obert a tothom que hi vulgui escriure

Els botiguers del carrer Badal, afectats per les inundacions del 14 de setembre, han adreçat una carta a l'alcalde de Barcelona que reproduim tot seguit:

«Com vostè ja sap, en el decurs del mes de setembre, el nostra barri ha patit dues inundacions provocades per les pluges torrencials. Aquestes inundacions no tan sols han afectat la plaça Cerdà, sinó també, i d'una manera molt més greu, la ronda del Mig a l'alçada del carrer Constitució. En concret, la inundació del dia 14 ha estat la més greu des del 82. Per concertar una reunió i parlar d'aquests temes, hem contactat tres cops amb el nostre districte de Sants-Montjuïc. La resposta en tots tres casos ha estat que ells no en saben res i que ens adrecem a l'Ajuntament de Barcelona. Atenent aquest suggeriment, i fent ús de l'oferta que vostè ha fet a través dels mitjans de comunicació, li preguem tingui a bé rebre una representació de la nostra associació de veïns, amb presència, també, de botiguers de Badal per parlar de com l'ajuntament pensa encarar la solució d'aquest problema."

La Burxa

Núm. Especial
Octubre de 1999

Dossier Antifeixista contra el 12 d'octubre

16 ANYS D'ACTES FEIXISTES A SANTS

La Delegació de Govern continua permeten l'acte a la plaça Països Catalans

El 12 d'octubre és el dia escollit per a celebrar la fiesta nacional española: "El dia de la Hispanidad y la Raza" i "El dia de las Fuerzas Armadas". El 1984 s'oficialitza aquesta celebració arreu de l'Estat Espanyol, ja que fins aleshores les dues festes es celebraven de forma itinerant per diverses ciutats espanyoles, i a Catalunya no era un dia festiu.
L'elecció d'aquesta data es fa en commemoració del 12 d'octubre de 1492, dia que simbolitza l'invasió espanyola del continent americà. La conquesta va significar no només un dels genocidis més grans de la història, sinó que també va suposar el sotmetiment total de la població indígena que va sobreviure. L'aniquilació de la pròpia cultura, la imposició de la llengua espanyola i de les institucions pròpies del gran imperi de la reconquesta es van sumar a l'extorsió econòmica i a les múltiples formes d'explotació que es van dur a terme, des de les "encomiendas" fins a l'esclavitud. La ideologia que legitima la reconquesta es fonamenta en la superioritat de la raça espanyola.

Moment de l'acte feixista a Pl. de Països Catalans (1.991)

L'Estat Espanyol actual celebra amb tots els fastos aquesta data com a referent de grandària i reafirmació. El 12 d'octubre pren un caire marcadament retrògrad i nostàlgic; les institucions més carques mostren el seu espanyolisme profund. El rei fa un discurs, la Guàrdia Civil fa actes públics, les Fuerzas Armadas desfilen i la jerarquia catòlica organitza misses voluptuoses. La majoria de polítics acostumen a participar de tot això, i a Barcelona el president de la Generalitat i l'alcalde de la ciutat fan ofrenes al monument a Colón, i deixen anar frases com: "la commemoració representa la projecció d'Espanya en el món, i és una de les grans gestes de la història de l'humanitat" (Jordi Pujol, 1983).
Els feixistes també convoquen un acte a la Plaça dels Països Catalans de Barcelona. Celebren "el Homenaje a la bandera y los valores patrios", defensant els valors que la Hispanitat simbolitza: "una lengua, una raza, un espíritu", i exaltant l'expansionisme de la cultura espanyola durant la conquesta. L'acte ultradretà està autoritzat per la Delegació del

(continua a la pàg.II)

1999, UN ANY DE CRÍTIQUES AL RACISME. I QUÈ?

Durant el passat mes de Juliol, els fets ocorreguts a la ciutat de Terrassa i, més concretament al barri de Ca n'Anglada, van saltar a la primera pàgina del diaris i als titulars de ràdio i televisió. Un autèntic "boom mediàtic" va fer que durant dies es parlés del racisme, la xenofòbia i l'increment de grups feixistes a Catalunya. Durant aquells fets, diversos grups de joves feixistes van colpejar i apunyalar persones residents a Terrassa pel fet de ser de procedència africana, tergiversant i manipulant així un conflicte que va sorgir per una baralla veïnal, que no hauria anat a més si no fos per aquell racisme amagat que té gran part de la població. De tota la polèmica, partits polítics i institucions van intentar treure'n profit, i tots ells van fer declaracions públiques contra el racisme, concentracions silencioses de protesta i posicionaments clars contra els grups feixistes

(continua a la pàg.II)

GRUPS FEIXISTES ACTUEN IMPUNEMENT A BARCELONA

Malgrat les seves periòdiques crisis i la seva històrica fragmentació, a Barcelona es van consolidant petits nuclis que comprendrien tot l'espectre de l'extrema dreta: des de feixistes ultraconservadors que busquen l'herència del franquisme (tradicionalment dèbils a tot Catalunya), fins a nous grups nazis o, com actualment s'autoanomenen, nacional-revolucionaris. Tota aquesta constel.lació de petits grups tracta de modernitzar el discurs feixista, superant el ranci nacional-catolicisme que ja no serveix als seus interessos confusionistes.
Així, ara utilitzen una retòrica i una estètetica antisistema (van arribar a editar un adhesiu amb el Che lluint una creu cèltica) i reeditar el secret de l'èxit hitlerià: per una banda, confondre i despistar el descontentament popular, i per una altra, aconseguir el suport de l'alta burgesia com a garants últims del manteniment del sistema que diuen voler destruir.
Naturalment, a l'actualitat no bufen bons vents per una victòria nacional-socialista, així que es limiten a tractar d'extendre l'odi i la por amb la utilització de la propaganda demagògica i la violència indiscriminada; d'aquesta forma tracten de desviar el descontentament provocat per la precarització laboral i la falta d'expectatives de molta gent jove, enfocant aquesta ràbia natural, no cap a les causes d'aquests problemes, sinó cap a sectors encara més marginals o desestructurats com poden ser inmigrants, sense-sostre, prostitutes,...

(continua a la pàg.II)

LA BURXA octubre 1999 antifeixista

LA HIPOCRESIA DE LES INSTITUCIONS

que promocionen i donen un rerafons ideològic a aquestes pràctiques. Fins i tot, Jordi Pujol va aprofitar per fer-se la foto amb membres de diversos col.lectius d'immigrants de Catalunya, tot assegurant-los que des de la Generalitat es faria tot el possible per evitar situacions similars. Però sembla que els booms mediàtics, tal i com indica el seu nom, tan sols duren unes setmanes i, ara, pocs mesos després, grupuscles feixistes que fan apologia del racisme i la xenofòbia tindran tots els permisos administratius per realitzar el proper 12 d'octubre un acte en què onejaran banderes franquistes i simbologia nazi emmig de la Pl. del Països Catalans, tot això amb la protecció de la policia per tal que ningú protesti davant de la provocació.

7 DETINGUTS DE L'ANY PASSAT ESPEREN JUDICI

Inici de la càrrega policial l'any passat.

Després dels forts incidents que es van produir al barri el passat 12 d'octubre, 7 persones van ser detingudes de forma indiscriminada. La primera d'elles va ser agafada per policies de paisà quan fugia precisament de la càrrega de les unitats antiavalots. Les altres 6, un grup d'amigues i amics de Vilafranca que havia baixat a passar el dia festiu a Barcelona, estaven a un bar del carrer Badal quan van entrar un grup de policies i els van detenir en venjança per les ferides rebudes per un comandament policial durant els enfrontaments;textualment van dir: os vais a comer el marrón de lo del jefe.

Un any després, s'enfronten a un judici pel proper 22 de novembre, on s'encararan a una acusació pels delictes de manifestació il·lícita, desordres i atemptat; que en cas de ser condemnats els podria porta un màxim de 9 anys a la presó.

És per això que diferents col·lectius antifeixistes i alternatius de Sants, Barcelona i Vilafranca estan preparant una campanya de solidaritat.

LA REPRESSIÓ INTENTA SILENCIAR LA RESPOSTA ANTIFEIXISTA

La policia carrega en manifestacions contra la celebració del 12 d'octubre, alhora que ampara els elements ultradretans.

Govern i assumit per la majoria de polítics, i es realitza des de 1983 (per contra, la majoria dels actes i manifestacions antifeixistes que des d' aquell mateix any s'han realitzat, no han estat permesos).

Aquest primer any la celebració ultradetana, que fou convocada per la Confederación Nacional de Excombatientes, comptava amb unes 3000 persones. Entre braços alçats, banderes anticontitucionals i crits a favor de Franco, Jesús Laguna, dirigent de l'Alianza del Trabajo Nacional Sindicalista, esgrimia que "España está por encima de los partidos, de cualquier democracia, y de la Constitución". Durant l'acte també es van presenciar actuacions folclòriques, tot i que no es van desenvolupar amb total normalitat, ja que "uns desconeguts" (segons la Vanguardia) van tallar el corrent elèctric de la megafonia, i a un dels grups li van robar les pertenències.

Al final de l'acte un grup de 40 feixistes, membres del servei d'ordre, van agredir a un fotògraf colaborador del diari "el Correo Catalán", mentre un d'ells l'apuntava amb una pistola. Alhora, es cremava una bandera espanyola en el Palau de Pedralbes.

Al llarg de la història del 12 d'octubre, tots els "homenajes" han anat acompanyats de respostes antifeixistes. El 1985, mentre el president Jordi Pujol expressava el seu respecte per "la labor colonitzadora d'Espanya", mentre el rey cridava en el seu discurs a una nova aventura americana, i mentre unes 3000 persones assistien a l'acte ultradretà, es va realitzar una multitudinària manifestació davant de la Delegació de Govern. Tot i que la policia va impedir la concentració, els i les manifestants es van dirigir a les Rambles, on van apredegar la seu de Radio España.

L'any següent, centenars de persones es van aplegar davant el monument a Colon on un representant dels indis mapuches afirmà que "el dia de la Hispanitat no només és el record d'un genocidi, sinó també el del començament de l'agressió al Tercer Món". Ja a finals de la dècada, aquestes mostres de rebuig foren convocades per la Comissió catalana contra la celebració del Cinquè Centenari (CCCCC), amb el suport de grups independentistes revolucionaris, d'organitzacions d'esquerra extraparlamentària i d'altres col.lectius i moviments socials alternatius. En repetides ocasions, en finalitzar l'acte ultradretà, grupets de nazis es dirigien al centre de la ciutat buscant l'enfrontament amb els participants en les esmentades concentracions, però extranyament quasi sempre les seves accions quedaven impunes, mentres eren els altres els que patien l'assetjament policial. El màxim exponent de la passivitat policial el podem trobar al 1991; després de la incitació d' un dels organitzadors de l'acte feixista que escridassava: "el que quiera hacer algo, tiene toda Barrcelona", la indicació fou seguida al peu de la lletra

per uns 500 ultres, que van iniciar la seva particular ràzzia a les immediacions de l'estació apallissant un noi per acabar després al Casc Antic de Barcelona on van seguir intimidant immigrants i van atacar una paradeta del sindicat CNT. En cap moment la policia va intervenir, en canvi si va detenir dos joves que van cremar una bandera espanyola a la manifestació del CCCCC. En aquells moments, el responsable de la Jefatura de la policia era Ciro Llera, expedientat el 1982 acusat de passar informació confidencial a grups ultres i militars involucionistes. Dos dies després, davant l'escàndol per la passivitat policial, es va realitzar una ridícula operació en la que van detenir 76 skins, la majoria dels quals eren d'ideologia esquerrana i independentista, i no tenien res a veure amb les agressions feixistes.

Agressió nazi contra un noi acorralat al carrer Tarragona l'any 1.991

Contrastant amb l'any anterior, el 1992 (any en què es celebrava el Vè Centenari) sí va haver-hi un fort desplegament policial, però aquest només va atacar amb contundència la manifestació contra "la Hispanidad", que no van deixar començar ja que tenien ordres d'impedir qualsevol concentració al carrer que no fos autoritzada; així doncs es van produir fortes càrregues i es van detindre a 30 persones per tal de dissoldre-la. Mentre, l'acte feixista es desenvolupava amb total normalitat, entre vivas a Franco i a España, i amb la participació de membres de las Juntas Españolas, del Frente Nacional i de la Falange. Però aquest any només van assistir a l'acte unes 600 persones, la xifra més baixa registrada fins aleshores.

Any rera any es repetia la mateixa paradoxa, mentre l'acte ultradretà s'autoritzava, la manifestació antifeixista es reprimia, en els darrers anys ni va poder començar ja que la policia la dissolia abans. Per això en els següents quatre anys la Plataforma Antifeixista va intentar canviar de tàctica, realitzant una festa popular i reivindicativa de caràcter antifeixista i antiracista enlloc de convocar una manifestació. Desenes de col.lectius que formaven aquesta plataforma realitzaven activitats diverses a les Cotxeres de Sants, assistint-hi cada any al voltant de les 3000 persones, al mateix temps i a pocs metres d'on es realitza la celebració feixista. Paral.lelament es treballava també una campanya de sensibilització cap a les entitats i veïnes del barri de Sants, sol.licitant l'il.legalització de l'acte ultradretà. Però el 12 d'octubre s'ha continuat celebrant des de la plaça dels Països Catalans, i la pressió policial ha continuat dirigida només cap als i les antifeixistes, pressionant fins tot per a què es desconvoqués la festa de Cotxeres. Així mateix, les provocacions per part dels skins-nazis han continuat, i per part de la premsa el sil.lenciament de la convocatòria antifeixista ha estat una constant durant els quatre anys. Tot plegat va motivar que ja el darrer any, el 1997, la festa antifeixista no fos la única resposta, i a la tarda hi havia convocada una manifestació al centre de la ciutat, sota el lema: "acció directa contra el feixisme i contra l'estat", on hi van participar unes 500 persones, que van acabar a la seu del FN, realitzant destrosses i cremant la bandera espanyola que tenien penjada al balcó.

L'any passat la Plataforma antifeixista va canviar altre cop d'estratègia per tal d'impedir i mostrar el rebuig a l'apologia del feixisme que significa la celebració dél 12 d'octubre. Aquest cop es va convocar una manifestació antifeixista al barri amb el lema "Combatem el Feixisme", acompanyada d'una capanya prèvia informativa i de conscienciació, i d'una moció al Ple del Districte rebutjant l'acte. A la manifestació hi van assistir més de 1500 persones que van iniciar la marxa per Ctra. de Sants, c/ Brasil i avda. Madrid fins topar-se amb un cordó de policia antiavalots a l'alçada del c/ Robrenyo que va dispersar la marxa mentre es llegia un escrit de protesta per l'acte feixista que en aquells moments s'estava realitzant a pocs metres, aquest cop amb la presència de Ricardo Sáenz Ynestrillas (dirigent de lÁlianza por la Unidad Nacional). Després que la policia carregués contra els i les manifestants es van produir a diferents punts del barri atacs i contraatacs entre policies i manifestants. Els incidents es van saldar amb 7 detinguts i nombrosos ferits. Aquest 12 d'octubre la Plataforma Antifeixista convoca altre cop una manifestació al barri, per tal de mostrar altre cop el rebuig a la celebració feixista, reivindicant la seva il.legalització i mostrant la complicitat de la Delegació del Govern i del PP a l'hora d'autoritzar aquest acte.

Capçalera de la manifestació antifeixista a Sants (1.998)

Què és el feixisme?

El feixisme és inherent al capitalisme, és la seva expressió en temps de crisi. I així ens ho demostra la història. Tant el govern de Hitler, com el de Mussolini i el de Franco van ser conseqüència de la reacció de sectors decisius de la classe dominant i de la màquina estatal per esclafar tota resistència dels treballadors i treballadores, que es negaven a pagar la crisi que els propis dirigents havien creat. Els rebrots actuals del feixisme son quelcom més que una peripècia històrica o que la seva nostàlgia; són una alternativa autoritària a l'organització democràtica, activada per moments de crisis econòmica, i per la reactivació de la por a la llibertat. El feixisme es caracteritza per una intensa agressivitat imperialista regida per dos objectius bàsics: la bel.ligerància contra el socialisme i la concepció del territori com a pàtria expansionista. Exalta l'estat, que ha de ser autoritari i centralista, i reprimeix les idees diferents a la del règim a través d'un fort entramat militar i policial. Per prendre el poder els és necessari tant el recolzament d'un moviment populista de masses al carrer, com el de la classe dirigent.

QUI ÉS QUI EN EL MÓN FEIXISTA

Diferents grups pugnen per l'hegemonia ultradretana.

En els últims anys estan diversicant els seus àmbits d'actuació, com per exemple el marc universitari, on aprofiten l'alt nivell d'abstenció a les eleccions als òrgans de govern per assolir càrrecs i subvencions i anar ampliant els seus cercles d'influència; també és creixent el seu interès per l'ecologia i altres camps tradicionalment d'esquerres, tot utilitzant, a més, un llenguatge renovat, més culte, plagat de tecnicismes, que ajudaria la seva tasca confusionista.

L'altre aspecte, sovint desconegut, però força important és el seu domini gairebé total del món de l'esoterisme, amb el control o forta influència de revistes com Karma7, Año Zero o Próximo Milenio des de les que anirien extenent les seves idees de forma subtil. Fins al punt que algunes convencions esotèriques fetes aquí han servit per donar veu a coneguts dirigents nazis d'altres països. També cal destacar l'existència de sectes com Nueva Acrópolis, que sota una disfressa milenarista i cultista, amaga una perillosa i violenta organització feixista. Finalment hem efectuat una llista dels principals grups feixistes amb presència a Barcelona, i tot i que no és massa exhaustiva, serveix per fer-se una idea general de la seva presència:

Alternativa Europea: De tendència nacional-revolucionària, porten fins l'absurd la seva tàctica confusionista, amb pintades a favor de l'okupació o en contra les ETT's. Editen la revista Tribuna Europea que va arribar a distribuir-se en alguna llibreria d'esquerres.

Democracia Nacional: És el partit que ha recollit les restes de l'extrema dreta clàssica, amb membres provinents de Juntas Españolas, Frente Nacional o Falange. Tant a nivell electoral com d'infraestructura és l'organització feixista més important, encara que tingui menys activisme al carrer.

Moviment Patriòtic Català: Provinents del grup terrorista Milicia Catalana i amb molts contactes amb els cossos policials, serien un dels grups més violents; el seu líder Carlos Fracisoud va estar a la presó per diversos atemptats. Editen la revista Esclat i són molt actius fent pintades i editant adhesius.

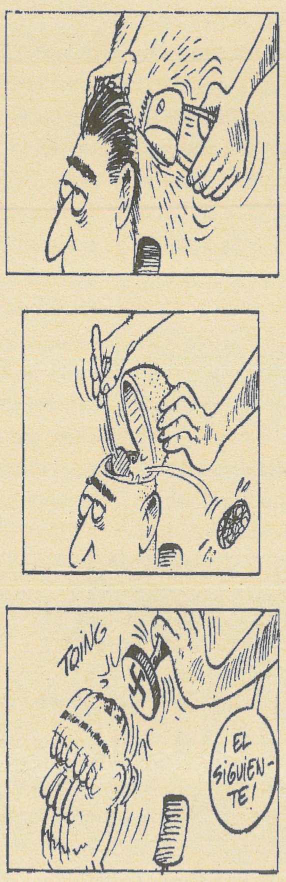
Ahora: És una revista de caràcter ultra-tradicionalista, que pot donar veu a organitzacions com la "Asociación de Telespectadores y Radioyentes" de Maribel Martínez, que defensaria els "valors familiars" davant els atacs dels "immorals" mitjans de comunicació.

Alianza por la Unidad Nacional: Coneguda principalment per les accions-espectacle del seu líder Ricardo Sáenz de Ynestrillas, acusat per l'assassinat del diputat basc Josu Muguruza i actualment en llibertat sota fiança per haver disparat un petit traficant de cocaïna que no va voler regalar-li la mercaderia. Ideològicament es situaria entre el reaccionarisme ranci de Democràcia Nacional i el "revolucionarisme" d'Alternativa Europea. A Barcelona,, tot i de tenir un local, són pràcticament simbòlics, fins al punt que quan han de fer algun acte han de portar un autocar de Madrid per poder omplir.

Llibreria Europa: És un dels centres de distribució de propaganda nazi i de negació de l'Holocaust més importants a nivell europeu. Malgrat l'espectacular operació, només de cara a la galeria, que van fer els Mossos d'Esquadra en registrar-la, i la seva condemna per un tribunal, després anulada per l'Audiència Provincial, continua oberta. Una forta campanya cívica per tal de canviar el nom del carrer on es troba pel d'Anna Frank (famosa víctima dels camps d'extermini nazis) va fracassar després de la reiterada negativa de l'Ajuntament a fer qualsevol tipus de canvi.

Grups Skin-Heads Nazis: L'edat d'or d'aquestes bandes ha passat, i mica a mica, s'han anat dissolent a causa de la pressió social i canvis de dedicació dels seus membres, que, o bé s'han fet grans i ja no volen problemes, o bé es dediquen al tràfic de drogues i han abandonat "l'activitat política". També ha influit el canvi d'actitud de les organitzacions més importants, que els han anat marginant per la mala imatge que els donaven.

A banda d'aquesta llista ens quedarien les Falanges (actualment dividides i sense presència social), sectes esotèriques com Nueva Acrópolis o moviments sectorials específics com els grups de defensa del castellà, dirigits per l'advocat ultra Gómez Rovira; també ens quedarien al tinter l'extrema dreta més respectable com el PADE (Partido de Acción Democrático Español), la PIE (Plataforma de Independientes de España) i els sectors ultres del Partido Popular.

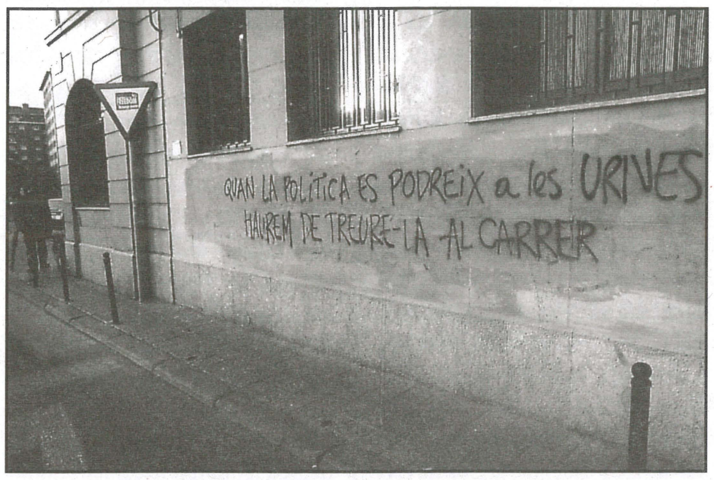
LLUITEM PER LA LLIBERTAT, DESTRUÏM EL FEIXISME

Enguany, un cop més, els feixistes emparats pel benefici institucional vindran a ensenyar amb orgull i prepotència els seus icons i símbols a la nostra ciutat. Novament haurem d'observar el decrèpit deambular de mòmies que ressorgen dels seus polsosos armaris per extendre un discurs càduc i racista. Per ells, seixanta anys després, Espanya segueix essent *una unitat dins l'universal.* Restar impassible davant les arengues imperialistes i patrioteres, o davant les crides a la segregació racial no és ni ser tolerant, ni ser demòcrata ni cap de les etiquetes de disseny neoliberal, sinó tot el contrari: observador de la arrogància militar d'aquells que ens van silenciar durant mig segle, i per tant, còmplice passiu.

Grups neonazis skin heads, emparats en certa impunitat policial cridaran les seves consignes contra gitanos, putes, mariques, okupes, roges, guarres, moros, independentistes, etc... Només entre tots i totes podrem canviar aquesta situació vergonyosa davant l'entrada del segle XXI. Des d'aquí us convidem a participar a la PLATAFORMA ANTIFEIXISTA i a la manifestació del dia 12 d'Octubre a 2/4 de 12 a la Plaça de Sants, i a actuar en conseqüència

CONTRA EL FEIXISME
ACCIÓ ORGANITZADA
NO PASSARAN

espai d'opinió

S'apropen les eleccions, els carrers son plens de cartells electorals. Qui ofereix més? L'aire és ple de promeses que no es compliran i es respira hipocresia. El dia disset és el Dia, és evident que per uns quants que s'hi juguen el càrrec és una data assenyalada, però per la resta... per la majoria tot seguirà igual. Tant se val que guanyi el PP, que CIU, que el PSOE, que IC o qualsevol altre... la repressió continuarà present als carrers, la gent seguirà explotada, controlada i censurada. Això sí, cada cop els mitjans utilitzats són més subtils, i és que està claríssim, la videovigilància no és per vigilar-te... és per protegir-te, i la policia no és per controlar-te... és per protegir-te, i l'exèrcit? ens defensa de l'enemic. Quin enemic? i... de qui o què ens han de protegir???? Però si és molt fàcil! Si no hi haguessin privilegis no hi hauria delictes. mm.... aquí hi ha alguna cosa que no entenc....

El sistema capitalista gira entorn al capital (tant tens, tant vals), el Poder el té el capital i el capital està controlat per quatre gats que tenen montada tota una estructura a nivell mundial on marcar, a toc de xiulet, els interessos polítics (=econòmics) de cada moment. Algú pensa que són casualitat els mitjans mediàtics dedicats a algunes notícies?, o el silenci absolut dedicat a d'altres?, o que hi hagi guerres a certs països? o per què la TV té un % tan elevat de programes per l'alienació del personal?.

Potser la manera més visual, directa o fàcil és queixar-nos de tot als polítics, però, em sembla que aquests són tan sols titelles amb deliris de grandesa que es creuen amb el dret i el deure de governar a la gran massa. De fet... no sé què em sorprèn més; que hi hagi gent que es cregui tan superior a la resta com per veure's capaç d'organitzar-los la vida? o que hi hagi tantes persones que es considerin incapaces d'organitzar-se amb els companys i companyes per tirar endavant i deixin la seva sort en mans d'irresponsables cretins que cobren per "aixecar el pais"?

Potser tot és una gran trampa i participar en "el seu joc democràtic" em comporta mases contradiccions com per poder plantejarme poder canviar res des de dins. Participar-hi és acceptar les seves regles, i això és, d'entrada, que estem en desavantatge.

Juntem-nos als carrers, a les places, a les escoles, a la feina o allà on se'ns acudeixi. L'autoorganització és possible i se'm fa difícil pensar en assumir que algú pugui voler controlar i dirigir la meva vida, però és cert que, més estrafolari encara em sembla que algú pugui escollir, voluntàriament, que li dirigeixin i controlin la vida.

El dia tretze ens deixen escollir als botxins protagonistes dels propers quatre anys però per la resta.... no espereu que comptin amb nosaltres.

M.A.A.

Ressenyes

ANARQUISME I ALLIBERAMENT NACIONAL. Ed. El Llamp.

Llibre reeditat aquest any, pretén ser un esboç teòric d'aquelles pràctiques polítiques que, ressorgides sobretot a partir de la mort de Franco, intenten conjugar la necessitat d'independència dels Països Catalans amb unes metodologies d'acció que beuen de la tradició llibertària. Així, a diferència de l'independentisme estatista, els grups independentistes llibertaris apostarien per una organització social superadora de la forma "estat", entenent aquest -sigui espanyol, francés o inclús català-com un instrument de dominació de les classes dominants. Aquest plantejament farà que els autors reformulin conceptes com el de "nacionalisme": escapant de la temptació estatalista, la lluita per l'alliberament nacional contribuirà a la justicia social, ja que "unit a una pràctica anticapitalista pot esdevenir un factor progressista, i inclús un factor de desestabilització de l'estat central. Ara bé, en mans d'una burgesia local que vol un estat propi per a assegurar-se el seu pes financer i comercial, esdevé tan nefast com el nacionalisme estatalista". A banda d'apropar-nos a una lectura llibertària de l'independentisme (que els autors articulen amb un relatiu encert), el llibre se'ns ha fet molt més interessant quan analitza els contextos polítics de la transició i dels inicis de la democràcia, moment en què els autors carreguen contra la democràcia representativa, el paper dels partits i sindicats pactistes (titllats "d'esquerra del capitalisme"), i on aposten per una lluita autònoma. Finalment, destaquem d'aquest llibre irregular els atractius capítols on els autors fan un treball d'investigació dels nexes històrics entre catalanisme o moviment obrer, on desmitifiquen la interessada idea del nacionalisme català com a essencialment burgès. Recomanable la lectura, però contextualitzant-lo en el període en què va ser escrit (1983).

SACCO Y VANZETTI

Excel.lent pel.lícula dirigida per Giuliano Montaldo al 1970 i reposada recentment als cinemes Verdi. Està basada en uns fets reals, l'assassinat "legal" dels anarquistes italians Sacco i Vanzetti als EE.UU, mitjançant un muntatge policial i un judici farsa.Pel.lícula senzilla, realista i emocional que et porta de l'indignació a la impotència, passant per la ràbia. Sembla mentida que una pel.lícula feta al 1970 i basada en uns fets del 1920 tingui tanta actualitat ,allò que veiem en aquesta pel.lícula li està passant actualment al company Mumia Abu-Jamal als EE.UU i a tants d'altres arreu del món.

ATEMPTAT FEIXISTA A SABADELL

Un grup feixista intenta cremar l'edifici amb 12 persones a l'interior

SABADELL.- Després d'haver patit ja un parell d'atacs amb còctels molotov els últims mesos per part de grups desconeguts, però pressumptament vinculats amb sectors de l'ultradreta feixista de Sabadell, el divendres 10 de septembre es va provocar un altre incendi al C.S.O. La Fileria. Cap a les vuit del matí, saltant unes reixes del C.S.O., un grup de persones van accedir fins a l'entrada principal de l'edifici okupat Allí van ruixar-ho tot amb benzina, van col.locar-hi una bombona càmping-gas i hi van encendre foc. El foc es va extendre ràpidament i, amb l'explosió de la bombona, es van produir flames de més de 10 metres d'alçada. A l'edifici hi havia 12 persones dormint, que es van despertar amb el soroll de l'incendi i els crits d'un dels agressors que es va quedar atrapat entre les flames. Ràpidament van començar a apagar l'incendi amb mangueres i cubells d'aigua, fins que van arribar els bombers. L'agressor que es va quedar va ser detingut, tot i que va al.legar que ell estava dormint i que no tenia res a veure amb els fets. Tot i l'espectacularitat de l'incendi, no va haver-hi danys personals i els materials van ser menors. El 14 de setembre es va celebrar una concentració de protesta per les agressions feixistes a la Plaça de l'Ajuntament, convocada per l'assamblea d'okupes de Sabadell, i a la que hi van participa prop de 200 persones, tot i la pluja. El 24 de setembre 29 entitats de Sabadell van convocar una manifestació en protesta per les darreres agressions feixistes que s'han produit a la ciutat, agressions que han estat criticades fins i tot per l'ajuntament de la ciutat, tot i que fins que no hi va haver un interés mediàtic sobre tots aquests fets, el passotisme i la inhibició va ser la tònica dominant. Després de l'incendi, la gent del CSO ha continuat amb el seu projecte, to intentant arreglar les destrosses.

Contra-Infos 25/9/99

ACCIÓ URGENT PER HECTOR PAVELIC

FIGUERES.- Héctor Pavelic és un xilè que viu com a refugiat a l'Estat espanyol desde fa anys. Als inicis de la dictadura xilena de Pinochet, va ser jutjat i condemnat a 256 anys de presó i dos cadenes perpètues per la seva activitat anarco-sindicalista. Fa una dies que es va anunciar que la sol.licitud d'asil polític d'Hector ha estat denegada i se li donen 5 dies per a què abandoni el país. Héctor no pot tornar a Xile perquè allà està amenaçat de mort per antics membres de la DINA. Es convoca tothom que pugui que enviï escrits de suport per presentar-los a la premsa i al Ministeri de l'Interior.

Contra-Infos 21/9/99

BENJAMÍ RAMOS A CATALUNYA

500 persones es manifesten per la seva llibertat

Pancarta i cartells desplegats a Plaça Sant Jaume

BARCELONA.- Després d'una llarga campanya de solidaritat, i dins el marc de gestos simbòlics del govern espanyol amb acostaments selectius de presos i preses polítiques relacionats amb la lluita armada al País Basc, Benjamí Ramos va ser traslladat a la presó de Quatre Camins (La Roca), el dimecres 15 de setembre. Ara la campanya continua en demanda de la seva llibertat i l'amnistia definitiva per a tots i totes les preses. Així, el dissabte 18, unes 500 persones es van manifestar pel centre de Barcelona fins davant la seu de la Generalitat darrera d'una pancarta amb el lema "Llibertat Benjamí Ramos" i la mobilització va acabar amb la lectura d'un comunicat. El següent acte de solidaritat va ser el passat diumenge 26 de setembre, quan unes 200 persones van recorrer la distància entre l'Estació de RENFE de Granollers i la presó de Quatre-Camins. En arribar-hi van llegir un comunicat per demanar la seva llibertat, ja que els metges li han pronosticat poc més de 2 anys de vida, i tot seguit van llançar sorollosos cohets per tal que s'adonés de la presència de la manifestació a les portes de la presó. Els propers diumenges han convocat concentracions a la Pl. Sant Jaume de Barcelona.

Contra-Infos 21/9/99

INAUGURACIÓ DEL FARAÒNIC LICEU

BARCELONA.- El proper 7 d'octubre, serà inaugurat el nou edifici del Liceu. Les administracions hi han invertit uns 25.000 milions de pessetes per tal que una èlit minoritària pugui disfrutar d'un espectacle selecte, alhora que les rodalies de l'edifici, molts veïns/es son expulsats per extendre els plans urbanístics del Raval. Això sí, el dia de l'inauguració, polítics, monarques i empresaris faran un gran festí protegits per la policia.

CASA BUXERES SOTA LES URPES DE PROCIVESA

Enderrocat un edifici modernista al carrer Hospital

RAVAL.- Segons una octaveta editada per la CRIT (Coordinadora del Raval contra l'Especulació): "L'Ajuntament de Barcelona i la promotora PROCIVESA han expropiat i començat a enderrocar aquest edifici modernista de principis de segle per fer-hi una rotonda amb palmeres. Ells han ignorat les més de 1000 signatures que demanaven que la casa Boixeres (C/ hospital 119/125) es rehabilités per a equipaments i habitatges públics, iniciant l'enderrocament el 31 de juliol en una operació sorpresa, exhibint així una actitud prepotent digna dels pitjors temps de la dictadura. Ells han venut a la unió europea que estan "regenerant" els barris vells, per així obtenir les subvencions del Fons de Cohesió per projectes mediambientals. I el "medi ambient" que estan creant són places dures amb palmeres i edificis d'habitatges que semblen presons per reallotjar els afectats". Finalment, el dimarts 21 de setembre es van personar a l'edifici diferents responsables de Procivesa i l'Ajuntament barceloní per tal de negociar amb l'últim habitant que es negava a marxar i que havia resistit diferents pressions intimidatòries per part de l'empresa d'enderrocs. Quan aquesta persona va comprovar que el pis que li oferien a canvi de marxar tenia ja instal.lada l'aigua i el llum, ha decidit exigir el mes que la llei li garanteix per fer el trasllat, i ha decidit quedar-se a la casa. De moment sembla que ho podrà fer, però Procivesa ha posat un parte al jutjat que porta el cas per desobeir l'ordre de desnonament.

Contra-Infos 20/9/99

EL NOU REGIDOR DE SANT ANDREU VOL DESALLOTJAR EL PALOMAR

Ferran Julià va expresar aquesta intenció a un diari local

SANT ANDREU.- El nou regidor del Districte de Sant andreu, Ferran Julià, sembla que té clar que un dels primers reptes que afrontarà en estrenar el càrrec serà el del desallotjament del C.S.O. El Palomar (C/ Gran de Sant Andreu nº 1). En una entrevista concedida al periòdic local Ciutat Nord, Ferran Julià afirma tenir molt present el problema que suposa per al districte l'existència dels actuals okupants, i la voluntat de resoldre'l el més aviat possible. Tot i que no ho deixa gaire clar, sembla que des del districte s'està estudiant la possibilitat d'oferir un altre local o una sortida negociada. Per altra banda, i a un nivell més informal, ha iniciat contactes amb diferents entitats del barri per saber ben bé amb quin grau de suport popular compten actualment els okupes del Palomar. Tots aquests moviments fan pensar que el desallotjament podria ser proper. El Palomar es troba en una illa expropiada per l'Ajuntament fa uns 10 anys i afectada per l'ampliació del vial del c/ Rovira i Virgili. Aquesta ampliació, prevista per a un PERI (Pla Especial de Reforma Interna) des de fa més de 20 anys, sembla que ara pren més importància que mai amb la possible arribada de l'AVE a la Sagrera i el gran pastís immobiliari del Pla Especial Sant Andreu-Sagrera. La finalitat de l'ampliació serà engolir l'enorme volum de vehicles que comportarà l'AVE, els hotels, els centres comercials, els multicines i els més de 22.000 nous habitatges (a preus realment poc populars) que ja s'estan construint. En l'àmbit administratiu (permisos, diners...), l'enderroc es podria haver fet ja fa temps, però l'anterior equip de govern no va trobar el moment polític adequat per enfrontar-se a un desallotjament. Ferran Julià, però, sembla que no té por. La seva llarga carrera com a tècnic d'urbanisme les tres darreres legislatures i el seu càrrec com a gerent de Procivesa (entitat de capital mixte, públic i privat, encarregada d'especular amb la misèria a Ciutat Vella) li donen prou currículum com perquè no li treïem l'ull de sobre. Serà al proper ple del Districte (just després de les festes de la Mercè), el primer de la legislatura, quan podrem conèixer les seves veritables intencions.

Contra-Infos 14/9/99

INFORMACIONS BREUS

ACCIÓ CONTRA EL CAMP DE GOLF DE TORREBONICA

BARCELONA/TERRASSA.- El dissabte 18 de setembre una quarantena de membres del col.lectiu Acció Verda van utilitzar els sortidors d'aigua de les oficines principals de La Caixa situades a la Diagonal barcelonina (netejant els plats, la roba...) tot practicant per al dia en què al Vallès tinguin restriccions d'aigua per culpa de la inconsciència de La Caixa (aquesta és propietaria dels terrenys de Torrebonica, en els quals es vol fer un camp de golf elitista, que consumiria l'aigua de 30.000 habitants). En contra d'aquest projecte, també s'ha convocat una manifestació el 3 d'octubre a les 11:30h. La sortida serà a l'Estació de RENFE de Terrassa. Contra-Infos + Acció Verda 20/9/99

AMENAÇA FANTASMA CONTRA LA BRUSCA

SANT ANDREU.- El matí del dimarts 21 de setembre estava previst el desallotjament de La Brusca, casa okupada situada al carrer Servet 95. Però sorprenentment, tot i l'existència d'una ordre signada pel titular del jutjat nº43 de primera instància de Barcelona, el desallotjament no es va produir. A partir d'aquesta amenaça, i per denunciar-ho públicament, prop de 40 persones van efectuar un tall de trànsit a l'Av. Meridiana, mentre repartien octavetes explicatives i justificants de retard per aquells/lles conductors/es que acostumen a posar-se nervioses en aquests casos.

Contra-Infos 21/9/99

INTERFERÈNCIES CONTRA RÀDIO BRONKA

BARCELONA.- Ràdio Bronka, una de les emissores lliures de Barcelona que emet des del 1987 a la freqüència del 92.3 de la FM, continua sent objecte d'interferències per part de les emissores públiques Catalunya Cultura i Catalunya Informació, que són propietat de la Generaliatt de Catalunya. Aquestes emissores, emeten amb unes potències d'aproximadament 20 kwats i ocupen un ancho de banda superior a l'establert per la legislació. Des de Contra-infos es demana la solidaritat de tots/es els i les oients i persones que mai han pogut escoltar Ràdio Bronka i que enviïn missatges de protesta per les interferències a la següent adreça: DIRECCIÓ GENERAL DE RÀDIO I TELEVISIÓ. Sr Jordi Albinyà. Plaça d'Antonio López 5, 08002, Barcelona;
tel: 93. 268. 44. 00; Fax: 93. 268. 49. 00. Contra-Infos 11/9/99

MANIFESTACIÓ DE L'11 DE SETEMBRE

BARCELONA.- El passat 11 de setembre va haver-hi, com cada any, diferents paradetes de col.lectius al Fossar de les Moreres i a la tarda va tenir lloc la manifestació a favor de la independència. Aquest any, per primer cop en l'última dècada, els col.lectius independentistes van fer una convocatòria unitària a la qual hi van assistir prop de 3.500 persones, mentre a la manifestació oficial d'ERC amb prous feines hi havia 1.500 persones.

Contra-Infos 14/9/99

HOMOFÒBIA EN DIRECTE A TV3

CATALUNYA.- Durant el programa "Les 1000 i una" de TV3 del 26 d'agost, Jordi González va fer una entrevista a un individu que presumia d'anar pel carrer a la caça del delinqüent. Per si no fos prou lamentable, l'individu va posar al sac dels delinqüents els "maricons" i va narrar com va fotre-li una pallissa a un noi que ell mateix havia convidat a casa seva. Davant d'això molta gent va trucar a TV3 queixant-se i el FAGC (Front d'Alliberament Gai de Catalunya) va enviar una carta demanant una explicació urgent sobre les mesures preses davant d'aquest lamentable i greu atemptat a la llibertat de les persones. Contra-Infos 14/9/99

la cançó

BELLA CIAO

Una matina mi son alzatto
Bella ciao bella ciao
Bella ciao ciao ciao
Una matina mi son alzatto
Ho trovato l'invasor
Oh partigiano porta mi via
Blla ciao bella ciao
Bella ciao ciao ciao
Oh partigiano porta mi via
Che mi sento di morir
E se muoio da partigiano
Bella ciao bella ciao
Bella ciao ciao ciao
E se muoio da partigiano
Tu mi devi sepellir
Mi sepellire lassu in montagna
Bella ciao bella ciao
Bella ciao ciao ciao
Mi sepellire lassu in montagna
Sotto l'ombra di un bel fior
E le genti che passerano
Bella ciao bella ciao
Bella ciao ciao ciao
E le genti che passerano
Mi diramo que bel fior
E questo è il fiore del partigiano
Bella ciao bella ciao
Bella ciao ciao ciao
E questo è il fiore del partigiano
Molto bella libertà, molto bella libertà
Molto bella libertà.

Popular antifeixista de les dones que treballaven als arrossals del riu Po.

NEIX UN NOU ESPAI DE CONTRAINFORMACIÓ

Dins del projecte contrainformatiu que impulsem des de La Burxa, hem cregut important tocar el camp audiovisual, ja que si és des de la imatge que la televisió tracta quotidianament de deformar-nos la realitat, també la imatge pot servir per ensenyar l'altra cara d'aquesta mateixa realitat. És per això que, conjuntament amb el col.lectiu de video Kinski, comencem un cicle de reportatges i videos fets pels mateixos col.lectius que tracten de difondre les seves problemàtiques, fent possible, així, sentir la veu de la gent sense veu. A partir del dijous 7 d'octubre, i cada 15 dies, podrem gaudir al CSA Hamsa de les projeccions, mentre prenem un suc o una ceryeseta.

Assemblea de Rebels a les Aules.
Dissabte 16 a les 12:30h.
al CSA Can Vies.

adreces

Hamsa, c/Miquel Bleach 15
Can Vies, c/Jocs Florals 42
CS de Sants, c/Olzinelles 30
Casal Indepe, c/Demòstenes
La Barricada, c/Constitució 104

l'agenda

Tallers

dimarts 19:30 a 21h	anglès 1r nivell (2000 ptes.)	CS deSants
dimarts 18:15 a 19:30h	escriptura creativa (2000 ptes.)	CS de Sants
dimecres de 19:30 a 21h	català 1r nivell (2000 ptes.)	CS de Sants
dijous de 19:30 a 21h	anglès 2n nivell (2000 ptes.)	CS de Sants
dijous de 19:30 a 21h	control mental (2500 ptes.)	CS de Sants
dijous de 21 a 22:30h	balls de saló (2500 ptes.)	CS de Sants
dissabte de 9 a 10:30h	ioga (2500 ptes.)	CS de Sants
disssabte de 11 a 12;30	tai-xi (2500 ptes.)	CS de Sants
tots els dies a les 17h	curs d'alfabetització a G.E. per a adults	Escola Perú

Xerrades

dilluns 4 a les 20h	Feng Shui, per Jordi Badia al CS de Sants
dimecres 6 a les20h	Com donar suport a països amb problemes d'infrastructura i millorar les condicions del món animal, per Veterinaris sense fronteres, al CS de Sants
dimecres 27 a les 20h	com superar la mort d'un ésser estimat, a càrrec del Centre Terapèutic Aigua, al CS de Sants

Cinema i Video-Xerrades

dissabte 2 a les 18h	concerts punks d'Argentina i Euskadi,	al CSA Can Vies
dilluns 4 a les 20h	pel.lícula en pantalla gran: Doberman Org. KINSKI	Hamsa.
dijous 7 a les 20h	Fresas sin nata, sobre atur i treball precari, Org. La Burxa	a l'Hamsa.
dijous 21 20h	Viaje al centro de la selva, sobre Chiapas, Org. La Burxa	a l'Hamsa.
dijous 4 novembre 20h:	Besos al Besós, sobre lluites veïnals, Org. La Burxa	a l'Hamsa.

Festes i Concerts

divendres 8 a les 20h	concert antifeixista No Passaran amb: Ràbia Positiva, Disidencia, Reincidentes i Ale Hop, Bo d'ajut 500 ptes	a Cotxeres.
dissabte 16 a les 22h	festa per l'autogestió de La Burxa	a l'Hamsa.
dissabte 30 a les 22h	concert organitzat per Ardi Beltza.	a l'Hamsa

Manifestacions i Concentracions

diumenge 3:
No al camp de golf!,
concentració a 2/4 de 12 a l'estació de la Renfe de Terrasa
acte final a les 13h a l'ajuntament.
Convoca la Plataforma d'entitats
"Terrassa contra el camp de golf de Torrebonica i Can Bonvilà".

dimarts 12 a les 11:30h
Manifestació antifeixista:
Lluitem per la llibertat, destruim el feixisme, a Pl. Sants.

dissabte 2
Correllengua
a les 12:30h cercavila des de la Pl. d'Espanya amb la Flama del Correllengua -99. Participen els Castellers de Sants, els Grallers, els Diables, els Gegants i altres grups.
13h a la Pl. Màlaga: lliurament del material recollit per les escoles Arrels i Bressola de la Catalunya Nord. Lectura del manifest del Correllengua i dinar popular (venda de tiquets a la plaça). Organitza: CAL de Sants, Hostafrancs i la Bordeta.